

Srpnová

Těsně předtím, než začne srpen,
který vlastníme,
je náš,
co naděláš?

Vzpomenu si na to,
že se August jmenuju
a že tě vlastně miluju.

Když začíná srpen,
přestanu žít u bazénu.
Jedu v autobuse,
kolena pod hlavou,

poslouchám hudbu, která hraje,
moje srdce taje.

Vždycky si vzpomenu na to,
co se stalo,
stát mělo,
nestalo,
a je mi tak trochu mdlo.

Protože vím, že potom přijde září
a my dva už se třeba tváří
v tvář nikdy nesetkáme.
Ani kdybys chtěl,
ale nechceš,
co bys z toho měl?

Potom ale jako každý rok
i dneska začal nanovo
končit červenec.
A tak se mi zase vrací tahle věc:

Že myslím
jenom na tebe.
A láska mě zebe.
Třicítkama ve vzduchu,
patnáctkama na krku.

